

ข้อคิดยามเช้า วันจันทร์ ที่ 2 พฤศจิกายน ค.ศ.2015
วันภาวนาอุทิศแด่ผู้ล่วงลับ

**"คนที่กล่าวแก่เราว่า 'พระเจ้าข้า พระเจ้าข้า' นั้น
มิใช่ทุกคนจะได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์
แต่ผู้ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระบิดาของเรา
ผู้สถิตในสวรรค์นั้นแหละ จะเข้าสู่สวรรค์ได้" (มธ 7:21)**

เรื่องราวของชีวิตมนุษย์แต่ละคนไม่ได้จำกัดอยู่ระหว่างช่วงเวลาที่เราเกิดจนถึงวันที่เราตายเท่านั้น แต่เริ่มตั้งแต่วินาทีแรกที่เราก่อตัวในครรภ์มารดาของเราแล้วและดำเนินต่อไปในนิรันดร์ภาพ นั่นคือ แม้ตายก็ยังไม่หยุด แต่เลยผ่านวันที่เราต้องจากโลกนี้ไป นี่คือเหตุผลที่ว่า ทำไมเราไม่ลืมบุคคลที่สนใจไปแล้ว ดังนั้นเราจึงต้องตระหนักอย่างยิ่งว่า การบรรลุถึงความศักดิ์สิทธิ์หรือความครบครันของชีวิตเหมือนบรรดานักบุญทั้งหลาย ไม่ได้เกิดขึ้นง่าย ๆ ไม่ได้เป็นแบบอัตโนมัติเพียงเพราะเราเป็นคริสตชน พระเยซูเจ้าตรัสถึงเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจนว่า

**“คนที่กล่าวแก่เราว่า ‘พระเจ้าข้า พระเจ้าข้า’ นั้นมิใช่ทุกคนจะได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์
แต่ผู้ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระบิดาของเรา ผู้สถิตในสวรรค์นั้นแหละ จะเข้าสู่สวรรค์ได้”
(มธ 7:21)**

ดังนั้น เราต้องดำเนินชีวิตตาม **“ความสุขแท้แปดประการ”** อันเป็นแนวทางที่นำไปสู่ชีวิตนิรันดร์หรืออาณาจักรสวรรค์ซึ่งพระเยซูเจ้าทรงมอบให้แก่ศิษย์ของพระองค์ บรรดานักบุญทั้งหลายได้เดินตามแนวทางนี้ อย่างจริงจังและอย่างซื่อสัตย์ จนกระทั่งในที่สุดพวกท่านสามารถบรรลุถึงจุดหมายปลายทางสุดท้ายของชีวิต

ให้เราระลึกถึงและภาวนาสำหรับผู้จากโลกนี้ไปก่อนเราซึ่งอาจจะเป็นสมาชิกในครอบครัวของเราเอง
ญาติพี่น้อง เพื่อนบ้าน มิตรสหายของเรา ขอขอบคุณพวกเขาสำหรับทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้ทำเพื่อเราช่วยเหลือเรา
ให้กำลังใจเรา ในขณะที่ยังอยู่กับเราบนโลกนี้ นี่เป็นสิ่งเตือนใจว่า สักวันหนึ่งเราต้องจากโลกนี้ไปเหมือนกัน ดังนั้น
เป็นโอกาสดีที่จะอธิษฐานภาวนาสำหรับผู้ล่วงลับทั้งหลายตั้งใจว่าจะดำเนินชีวิตคริสตชนอย่างซื่อสัตย์และมั่นคง
เข้มแข็งเมื่อถึงเวลาที่เราต้องจากโลกนี้ไป เราจะได้เป็นนักบุญเหมือนพวกเขาในเมืองสวรรค์

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน
พระสังฆราชขอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย
ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี